

מ"ח 65924-06-25 - אברהם קאן נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 65924-06-25

לפני: כבוד המשנה לנשיא נעם סולברג

המבקש: אברהם קאן
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לעריכת משפט חוזר

בשם המבקש:

החלטה

1. זוהי בקשה לעריכת משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. כקודמותיה, גם בקשה זו נסובה על הרשעותיו של המבקש, אברהם קאן, בהליכים שהתנהלו לפני כ-25 שנים, בעבירות של חטיפה לשם עבירת מין; מעשה סדום; מעשה מגונה ואינוס. בגין עבירות אלו, נגזר עליו עונש של 12 שנות מאסר, והוא שוחרר בשנת 2010.

2. זו אינה בקשתו הראשונה של המבקש; במהלך השנים הוגשו על-ידו מספר רב שלבקשות למשפט חוזר. עיון בבקשה דנן, תוך השוואתה לקודמותיה הרבות (בין היתר: מ"ח 8185/23; מ"ח 4894/22; מ"ח 3126/11), מעלה כי לא חל שינוי בראיות העומדות לזכות המבקש; גם לא שינוי ממשי בהנמקה שביסוד הבקשה. כלל הטענות שמעלה המבקש בבקשתו, נדונו ונדחו, שוב ושוב, בבית משפט זה. לכאורה, בכך יש לסיים את הדיון בעניינו, עוד בטרם החל; וזאת, בהתאם להוראת תקנה 8 לתקנות בתי המשפט (סדרי דין במשפט חוזר), התשי"ז-1957: "סירב נשיא בית המשפט העליון להורות על משפט חוזר, לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשה שסירבו לה".

ברם, לפני משורת הדין, ראיתי לדון בקצרה באחת מטענות המבקש, מטעמים שיובהרו בהמשך.

3. המבקש מלין על כך שהאישומים נגדו "כללו חטיפה, בעילת קטינה ואינוס", וכי לא ברור כיצד "האישום וההרשעה על בעילת הקטינה [...] בכלל השתרבב לרשימת האישומים כנגד[ו]". זאת, בעוד שהמתלוננות נגדו, נשים שעסקו בזנות, היו בנות 27 ו-28 בזמן התרחשות האירועים שבהם הורשע. המבקש צירף לבקשתו מסמכים, הן של שירות בתי הסוהר, הן של משטרת ישראל, שבהם אכן צוין לגביו כי הורשע בבעילת קטינה. אמנם, טענה זו אף היא עלתה בבקשותיו הקודמות של המבקש, ולכן - על פי שורת הדין - לא הייתי צריך להיזקק לה. אולם, עיון בנספחי הבקשה, כמו גם בהחלטות קודמות שניתנו בעניינו של המבקש, מגלה כי ערפל מסוים אופף את הסוגיה, אליה לא נדרש בית משפט זה מפורשות. לפיכך, ראיתי לנכון לפזר את הערפל, ובכך אולי להביא קץ למסכת הבקשות המלווה את בית משפט זה עשרות בשנים.

4. עיון בכתב האישום שהוגש נגד המערער, ביום 30.5.1999; בהכרעת הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 16.11.1999, ובגזר הדין מיום 23.12.1999, בת"פ 181/99 (סגן הנשיא י' צמח והשופטות מ' נאור ו-מ' ארד); וכן בפסק הדין בערעור, מיום 26.11.2001, בע"פ 774/00 (השופטים ד' דורנר, י' טירקל ו-א' ריבלין), מעלה כי המבקש לא הואשם, למצער, במסגרת הליכים אלו, בעבירות מין בקטינה, וגם לא הורשע בכך. נראה אפוא, כי ככל שאכן נפלה טעות בפירוט סעיפי ההרשעה של המבקש, כפי שמעידים לכאורה המסמכים שצורפו לבקשה, הרי שזו נפלה אצל גורמי המינהל, שטיפלו בעניינו של המבקש בעת שריצה את עונשו. במסגרת ההליכים מושא הבקשה דנן, המבקש כלל לא הורשע בעבירה של בעילת קטינה, וממילא אין צורך או אפשרות לקבל את בקשתו למשפט חוזר על יסוד טענה זו.

אשר על כן, הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ה (16 יולי 2025).

נעם סולברג
משנה לנשיא